

ما تمام موضوعات
را مد نظر داریم،
ولی شرایط
افغانستان طوری
است که به دلیل
جنگ‌هایی
که اینجا اتفاق
افتاده است و
بی‌بندوباری‌هایی
که شده است،
تجاری داریم که
تجاوزات زیادی
اتفاق افتاده است.
مادر این موضوع
باید احتیاط کنیم
و حرف‌علما را مد
نظر بگیریم

که به صورت کلی مصونیتی برای خانم‌ها ایجاد شود تا آنها و خانواده‌هایشان ترسی نداشته باشند. مثلاً اگر من دخترم را روانهٔ مکتب می‌کنم، مشکلی برایش پیش نیاید...

ترس از چه چیزی؟

در این دوره به سن جوانی می‌رسند؛ ترس فیزیکی و امنیتی ندارند؛ ترس فساد، اخلاق و این مسائل وجود دارد. ما قبلاً در افغانستان آزار و اذیت دختران جوان را زیاد داشتیم...

تجارب موفق بین‌المللی را هم لحاظ کنید. به هر حال همین موارد مشابه در سایر کشورهای اسلامی هم هست. ببینید چطور با مسأله برخورد کردند، اختلاط دختر و پسر در مدارس را چطور جلوگیری کردند، چطور توانستند یک فضای علمی ایجاد کنند که دخترها بدون این که آسیب‌های اخلاقی ببینند و بدون این که دچار انحرافات اخلاقی و فکری بشوند و دچار معاصی بشوند، بتوانند راه‌تعلیم و تربیت خود را طی کنند. کما این که با همان دغدغه‌ای که شما در حکومت اسلامی دارید، این زنی که از سیستم تعلیم و تربیت شما رشد می‌کند، باید بتواند مادر و همسر و خواهر خوبی هم باشد و بتواند فرزندان موفق‌تری برای افغانستان تربیت کند.

ما تمام موضوعات را مد نظر داریم، ولی شرایط افغانستان طوری است که به دلیل جنگ‌هایی که اینجا اتفاق افتاده است و بی‌بندوباری‌هایی که شده است، تجاری داریم که تجاوزات زیادی اتفاق افتاده است. مادر این موضوع باید احتیاط کنیم و حرف‌علما را مد نظر بگیریم که آنها چه راهکاری را مطرح کرده‌اند و آن را هم باید دقیق برنامه‌ریزی کنیم. این جزو مسائلی است که هنوز حل نشده است...

یکی از راهکارهایی که امارت اسلامی ابتدای حکومت برای عدم اختلاط پسر و دختر در دانشگاه‌ها انجام داد، تفکیک روزها بود؛ یعنی یک روز آقایان می‌رفتند و یک روز خانم‌ها. چه شد که این قضیه به نتیجه نرسید و ادامه پیدا نکرد؟

آن زمان مشکلاتی وجود داشت که مرتفع نشد. ما تلاش کردیم زمان‌هایشان را تغییر بدیم، مثلاً در دو بخش صبحانه و عصرانه؛ ولی امکانات و جا کم بود و دیدیم که مشکلات هنوز هم در عبور و مرور وجود دارد و باید بیشتر جداسازی انجام شود.

بحث بعدی زبان فارسی است. اخباری منتشر شد از برخی مسئولین امارت اسلامی که ما باید هر طور شده است زبان فارسی و زبان دری را در بخشنامه‌ها، مکاتبات و حتی دیوارنوشته‌ها و تابلوهای شهری کنار بگذاریم و زبان پشتورا جایگزین کنیم. چقدر این مسأله درست است؟ آن اظهار نظر چه معنایی داشت؟ فکر می‌کنم این اظهار نظر از معاون معین وزارت فرهنگ و ارشاد در رسانه‌ها پخش شد.

متأسفانه این همان چیزی است که در فضای مطبوعاتی نادرست انتقال داده می‌شود.